

Forholdet fra Monarchiets Side til en saadan Lov, og det forekommer mig ogsaa, at der er praktiske Hensyn, som end yderligere kunde tale for den Mening, som denne ærede Rigsdagsmand har gjort gjældende. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har frygtet for, at der fra den militære Myndigheds Side skulde kunne udøves en for stor og vilkaarlig Indflydelse, og har meent, at det derfor skulde være fornødent at optage en udtrykkelig Forskrift om Nødvendigheden af en Lov for at forebygge denne Vilkaarlighed. Men det ligger nær, synes mig, at betragte det fremdeles som Noget, der følger af sig selv, at naar de ovenordentlige Tilfælde indtræde, hvor der bliver Spørgsmaal om Indkaldelse af disse ældre Folk, saa maa dette kunne ske uden Tilstedeværelse af en Lov; den ærede Rigsdagsmand htræde, jeg veed ikke, om hans Angivelse var rigtig, at man har 100,000 Mand at disponere over, førend det vil være fornødent at gaae til disse Aldersklasser, — hvis det forholder sig rigtigt, saa kunde jeg nogenlunde begribe, om man reent vilde udelukke Anvendelsen af dette Mandstab, navnlig af det Hensyn, som den ærede Rigsdagsmand gjorde gjældende, navnlig Mangelen paa de fornødne pecuniære Kræfter; men erkjender man, at Forholdet kan stille sig saaledes, at det bliver fornødent at recurrere til disse Aldersklasser, saa vil man ved at bestemme, at der først igjennem Rigsraadet skal udvirkes en Lov, som tilsteder Anvendelsen, lægge noverftigelige Hindringer i veien for at kunne benytte dem i det Dieblif, hvor der bliver Spørgsmaal derom. Det vilde ikke kunne lede til Andet, end at man ialtfald ad provisorisk Veimaaatte sørge for at faae en saadan Lov istand, men selv under Forudsætning af, at noget Saadant kunde skee, vilde det dog drage saaledes ud, at man ikke vilde kunne opnaae Die-medet paa den Maade, som man tilsigter. Hvis man nu i Betragtning af hvad der er anført af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg Amts 2den Valgkreds (Beck) og de Bemærkninger, hvormed jeg saaledes har tilladt mig at supplere hans Udtalelser, skulde bestemme sig til, hvad jeg anseer for rigtigt,

at holde fast ved Regjeringsudkastets § 34, og ikke gaae ind paa Udvalgets Forslag under Nr. 79, saa vil den Bestemmelse, som jeg ved mit Endringsforslag under Nr. 7 har foreslaaet udført paa det der omhandlede Sted, paasende kunne optages som Slutningsbestemmelse i § 34, og det er derpaa mit Endringsforslag under Nr. 9 gaaer ud. Jeg skal endnu tilføie, at som Følge af Resultatet af Afstemningen med Hensyn til de af mig stillede Endringsforslag under Nr. 4 og 5, bortfalde de Endringsforslag, jeg har stillet under Nr. 8 og 10.

Tscherning: Det lader til, som om den ærede Minister antager, at det vilde tage meget lang Tid at fremkalde en Lov som den omhandlede, men det vil rimeligviis kunne skee i 1 Timestid. Der udfordres dertil en Statsraadsbeslutning og en provisorisk Lov; det kan ikke skee ved en kongelig Udfærdigelse efter en eenfibig Indstilling til Kongen fra Rigsministeren, men det er nødvendigt, at det skeer paa en saadan Maade, at de, der give deres Underkrifter, føle, at de skulle være ansvarlige ligeoverfor Lovgivningsmagten; der er altsaa aldeles ingen Vansteligighed i saa Henseende tilstede. Er der virkelig en overhængende Nødvendighed, der er almindelig anerkjendt, saa vilde Vedkommende ikke slyge at give deres ansvarlige Underkrift paa den foreløbige Lov, og Geheimestatsraadet vil ogsaa formaae Kongen til at lade den udkomme.

Beck: Jeg maa gjentagende uigere, at man ikke i Værnepligtsloven bør optage en Bestemmelse, der skulde gjøre det nødvendigt for Geheimestatsraadet at vedtage Udstedelse af en provisorisk Lov. Der kan efter min Mening kun indtræffe 1 af 2 Tilfælde, enten at en saadan Bestemmelse slet ikke kom i Betragtning, eller ogsaa, at den i paakommende Tilfælde kunde berede betydelige Vansteligheder. Det forekommer mig saaledes, at der ikke er nogen som helst Grund til at optage en saadan Bestemmelse, og det er derfor, jeg har tilladt mig ved at stille mit Underændringsforslag at søge dette modvirket.